

Els “Lourdes gironins”

La diòcesi de Girona gaudeix de quatre rèpliques del santuari francès de la Mare de Déu de Lourdes.

Romanyà d'Empordà

L'any 1890 Mn. Gervasi Serrat va convertir una part de bosc on hi ha el temple de la parròquia de Romanyà en el Lourdes català. Hi va ajudar el paratge -conegut amb el nom de Penya Celdònia-, amb molta vegetació, fonts, el riu Fluvià i una cova natural. Tot plegat, una rèplica de la gruta del Lourdes francès. Des de l'església sortia un camí que vorejava el bosc, amb plafons de ceràmica que representaven les catorze estacions del viacrucis. També en tot l'indret hi havia unes vuit majòliques amb imatges de sants i una o més piscines per als malalts.

Romanyà es va convertir en un gran focus de peregrinacions. Des de la ciutat de Girona, per exemple, sortien expressament carruatges a les quatre del matí per acudir-hi (*Diario de Gerona*, 2 juny 1895, pàg. 2).

Amb la mort de Mn. Gervasi, el santuari va anar perdent la seva activitat. Durant la Guerra Civil va patir destrosses i, amb els anys, quedà abandonat. El 1970, el Bisbat, que n'era el propietari, va vendre els terrenys -excepte l'església i el cementiri- a un particular de Malgrat de Mar. El 1990 els terrenys van ser adquirits per la Societat Coral Erato de Figueres per organitzar colònies per als seus associats. Aquell mateix any, en record dels 100 anys de la inauguració del santuari, es va posar, davant mateix de l'església, una capelleta de fusta amb una imatge petita de la Mare de Déu de Lourdes. L'any 2004, la capelleta va ser substituïda per una imatge de pedra molt més gran de la Mare de Déu. Aquest 2008, se n'hi ha posat una de la Bernadeta.

Sis plafons del viacrucis ben conservats és el que resta avui del que fou el "Lourdes català".

Els Amics dels Malalts de Figueres convoquen dos actes que consisteixen en una missa i un dinar: el diumenge més proper a la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes (11 febrer) i el primer diumenge de setembre.

Arenys de Munt

L'indret és conegut com el Lourdes de Subirans. La història arrenca quan el 1922 dues persones de la vila, Lluïsa Colomer i Joaquina Terra, després d'haver pelegrinat a Lourdes, decideixen difondre aquella devoció en el poble. Van recollir diners per pagar una imatge -vinguda expressament del santuari francès- que va ser ofrenada a la parròquia el 15 de juliol d'aquell any. Després, i amb la intenció de trobar uns terrenys per aixecar-hi una gruta, van aconseguir que una altra veïna del poble, Francesca Sabater, regalés 600 m² de terreny de la seva propietat. El projecte seria inaugurat el 21 d'abril del 1924. La imatge de la Verge és de pedra, del 1981.

El 15 d'agost al vespre s'hi resa el rosari i el segon diumenge de setembre, Càritas hi organitza una trobada amb els malalts de la vila, amb la celebració d'una missa. La gruta es troba en una zona de bosc amb taules i barbacoes molt visitada els diumenges.

Arenys de Mar

L'erecció d'aquest lloc es deu a Dolors Dillet, després de visitar Lourdes el 1924. Va recollir diners per construir una gruta que seria inaugurada el 1925 en els terrenys del Mas Taixonera, en el lloc conegut avui com el Parc de Lourdes. Els terrenys també van ser cedits gratuïtament. Està situat en el centre de la població, a mà esquerra de la riera, en direcció a Arenys de Munt. La imatge actual va ser beneïda el 1939. A l'estiu s'hi celebra ocasionalment missa els diumenges. Com a Arenys de Munt, hi ha bancs i una font.

Caldes de Malavella

Fou promogut per Mn. Josep Maria Fàbrega, juntament amb una vintena de socis de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Està situat a tres quilòmetres de Caldes de Malavella, al costat mateix de l'ermita de Sant Maurici, en un forat de la muralla del que va ser l'antic castell. Fou inaugurat el desembre de 1973 aprofitant una missió popular. Un quilòmetre abans, a peu de carretera, es poden seguir les 14 creus del viacrucis. El diumenge més proper a la festivitat de Lourdes s'hi fa una ofrena floral.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Santuari de Lourdes d'Arenys de Munt, en el Parc de Subirans, a uns dos quilòmetres del centre de la població.